

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Ubesvarede skriftlige forespørgsler</i>	
85/C 21/01	Nr. 884/84 af Elise Boot til Kommissionen Om: Lempelser i personkontrollen ved EFs indre grænser	1
85/C 21/02	Nr. 888/84 af Elise Boot til Kommissionen Om: Orientering af Fællesskabets borgere om de muligheder, de i henhold til fællesskabsretten har for at indlede søgsmål	1
85/C 21/03	Nr. 892/84 af James Elles til Kommissionen Om: Kontrol i tog mellem Bruxelles og Paris	1
85/C 21/04	Nr. 893/84 af James Elles til Kommissionen Om: Frugt og grønsager	2
85/C 21/05	Nr. 895/84 af Alain Carignon til Kommissionen Om: Nødvendigheden af en fremskyndet og øjeblikkelig ratificering af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, fra visse medlemsstaters side	2
85/C 21/06	Nr. 906/84 af Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Ikke-registreret mælkesalg med henblik på undgåelse af superafgiften	2
85/C 21/07	Nr. 907/84 af Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Prisen på importeret erstatningsfoder til kvæg	3
85/C 21/08	Nr. 921/84 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Fiskeriinspektørernes kontrol	3
85/C 21/09	Nr. 926/84 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Politik for salg til tredjelande af skibe til sejlads på indre vandveje	3
85/C 21/10	Nr. 941/84 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Rekombinationsteknikker inden for landbruget	3
85/C 21/11	Nr. 942/84 af Werner Münch til Kommissionen Om: Benyttelse af belgiske havnefaciliteter ved eksport af korn og blandingsfoder	4
85/C 21/12	Nr. 943/84 af Werner Münch til Kommissionen Om: Indførsel af foderstoffer med et stort indhold af skadelige stoffer	4

<u>Informationsnummer</u>	Inhold (fortsat)	Side
85/C 21/13	Nr. 944/84 af Werner Münch til Kommissionen Om: Indførelse af mindre forurenende biler	4
85/C 21/14	Nr. 947/84 af Michel Debatisse til Kommissionen Om: Situationen vedrørende «vins doux naturels» (naturligt søde vine) med kontrolleret oprindelsesbetegnelse i Frankrig	5
85/C 21/15	Nr. 948/84 af Ioannis Boutos til Kommissionen Om: Imødegåelse af eventuelle problemer som følge af den nye udvidelse af Fællesskabet	5
85/C 21/16	Nr. 952/84 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Undersøgelser i Euro-barometret	5
85/C 21/17	Nr. 953/84 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Børnepenge til italienere i Forbundsrepublikken Tyskland	6
85/C 21/18	Nr. 956/84 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Kontrol med eventuelt miljøskadelige stoffer	6
85/C 21/19	Nr. 959/84 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Byggesektoren	7
85/C 21/20	Nr. 961/84 af Ray Mac Sharry til Kommissionen Om: Forarbejdning af tømmer	7
	Kommissionen	
85/C 21/21	ECU	8
85/C 21/22	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF) under Den europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De europæiske Fællesskabers budget (ugen fra den 15. til den 19. januar 1985)	9
85/C 21/23	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115	9

II Forberedende retsakter

Kommissionen

85/C 21/24	Ændret forslag til Rådet forordning (EØF) om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik	10
85/C 21/25	Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren	15

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

UBESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER (*)

Disse forespørgsler offentliggøres i henhold til artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden: »De forespørgsler, der ikke har fået en besvarelse fra Kommissionen inden for en måned eller fra Rådet... inden for to måneder, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende«

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 884/84**af Elise Boot (PPE — NL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/01)*

Om: Lempelser i personkontrollen ved EFs indre grænser

Kan Kommissionen give en oversigt over de forskellige aftaler og ordninger, som medlemsstaterne såvel på EF-plan som på bilateralt plan har indgået siden begyndelsen af 1984 med henblik på lempelse af personkontrollen af EF-statsborgere ved Fællesskabets indre grænser?

Kan Kommissionen tillige anføre, hvornår de enkelte ordninger er trådt i kraft eller vil træde i kraft?

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 888/84**af Elise Boot (PPE — NL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/02)*

Om: Orientering af Fællesskabets borgere om de muligheder, de i henhold til fællesskabsretten har for at indlede søgsmål

I sin første årsberetning om fællesskabsrettens gennemførelse omtaler Kommissionen i punkt 9 de praktiske foranstaltninger, den vil træffe som led i sin informationspolitik for at gøre borgerne mere fortrolige med de søgsmålsmuligheder, fællesskabsretten frembyder.

Hvilke praktiske foranstaltninger har Kommissionen taget med hensyn hertil, og hvilke yderligere foranstaltninger påtænker den at iværksætte?

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 892/84**af James Elles (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/03)*

Om: Kontrol i tog mellem Bruxelles og Paris

Adskillige EF-tjenestemænd med fransk statsborgerskab rejser regelmæssigt med tog frem og tilbage mellem Bruxelles og Paris. De ledsages ofte af deres ægtefæller eller børn.

I de seneste måneder skal paskontrollen for disse rejsende være blevet skærpet meget.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor dette er tilfældet?
2. Frembyder det fyldestgørende sikkerhed at forelægge et fransk pas udstedt af det franske konsulat i Belgien?
3. Dersom svaret på ovenstående spørgsmål 2 er benægtende, kan det da oplyses, om politiet har lov til systematisk af disse rejsende at kræve, at de forelægger deres opholdstilladelser, som er udstedt af de belgiske myndigheder?

(*) Den adspurgte institutions besvarelser offentliggøres, så snart de foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 893/84**af James Elles (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/04)***Om:** Frugt og grønsager

I de seneste måneder har der for visse middelhavsprodukters vedkommende været tale om storstilet tilbagetrækning fra markedet (f.eks. blev der i produktionsåret 1983/1984 trukket mere end 70 % af mandarin-høsten tilbage i Italien, og i Grækenland mere end 40 %).

På baggrund af den mulighed, der under visse omstændigheder er for statistiske fejl i visse medlemsstaters opgørelser af produktionsmængder, kan Kommissionen da anføre, hvorfor den ikke har foreslået Rådet etablering af et hold fællesskabskontrollanter i frugt- og grønsagssektoren, som skal samarbejde med medlemsstaterne, således som det blev fastsat i afgørelserne på landbrugsministrenes samling i oktober 1983?

Eftersom denne omfattende tilbagetrækning fra markedet fortsættes i produktionsåret 1984/1985, f.eks. for abrikoser i Grækenland, finder Kommissionen da ikke, at omkostningerne ved et sådant hold af kontrollanter ville blive dækket ind?

Vil Kommissionen i de næste landbrugsprisforslag (for 1984/1985) foreslå en prisnedsættelse for de produkter, hvor der i det foregående produktionsår har været tale om tilbagetrækning fra markedet af mere end 30 % af produktionen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 895/84**af Alain Carignon (RDE — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/05)*

Om: Nødvendigheden af en fremskyndet og øjeblikkelig ratificering af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, fra visse medlemsstaters side

Kommissionen gøres opmærksom på, at de ti medlemsstater i henhold til artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakterne af 22. januar 1972 er forpligtet til at udvide anvendelsesområdet for konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyr-

delse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, til at dække Danmark, Det forenede Kongerige, Grækenland og Irland.

Begyndelsen til en gennemførelse af disse forpligtelser har allerede fundet sted, idet konventionerne om udvidelsen endte med at blive undertegnet den 9. november 1978 og 25. oktober 1982.

Da ikke alle medlemsstater har ratificeret disse konventioner endnu, er forpligtelserne imidlertid langt fra opfyldt. For så vidt angår det europæiske retssystem, har situationen ikke udviklet sig siden den 1. februar 1973, hvor 1968-konventionen mellem de seks oprindelige medlemsstater trådte i kraft ...

Er Kommissionen som traktaternes vogter tilfreds med den måde, medlemsstaterne opfylder ovennævnte forpligtelser på? Finder den det normalt, at de nye medlemsstater ti år efter den første udvidelse af Fællesskabet endnu ikke er bundet af 1968-konventionen? Finder den det normalt, at 1978-konventionen seks år efter sin undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft? Hvilke skridt påtænker den at tage, og hvilke procedurer påtænker den at følge for at fremskynde udvidelseskonventionernes ikrafttræden? Hvornår kan det forventes, at disse konventioner træder i kraft?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 906/84**af Eisso Woltjer (S — NL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1984)**(85/C 21/06)*

Om: Ikke-registreret mælkesalg med henblik på undgåelse af superafgiften

1. Har Kommissionen kendskab til bl.a. den nederlandske og britiske presses skriverier om ikke-registreret mælkesalg med henblik på undgåelse af superafgiften?

2. Råder Kommissionen over konkret talmateriale eller oplysninger om omfanget af denne type salg i EFs medlemsstater samt om grænseoverskridende, ikke registrerede mælketransaktioner?

3. Kan Kommissionen oplyse, hvem der er ansvarlig i tilfælde af overskridelse af kvotaen for korrekt afregning af superafgiften; er det mælkekvægavleren, mellemhandleren eller fabrikkerne af mejeriprodukter både inden for en medlemsstat og ved handel på tværs af grænserne?

4. Kan Kommissionen oplyse, på hvilken måde der føres kontrol med hensyn til gennemførelsen af superafgiften i de forskellige medlemsstater, og hvorledes der føres kontrol i grænseområderne?

5. På hvilken måde agter Kommissionen at sørge for, at medlemsstaterne rent faktisk fører kontrol med, at foranstaltningen gennemføres rigtigt, således at det forhindres, at kvægavleren i den ene medlemsstat konfronteres med følgerne af superafgiften, medens kvægavleren i den anden medlemsstat ikke gør det?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 907/84

af Eisso Woltjer (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1984)

(85/C 21/07)

Om: Prisen på importeret erstatningsfoder til kvæg

1. Kan Kommissionen på samme måde, som den svarede på skriftlig forespørgsel nr. 1434/83 af John McCartin, oplyse, hvor stor en procentdel af det i Fællesskabet importerede kvægfoder der bliver brugt i blandingsfoder til svin og fjerkræ i hver medlemsstat, og hvilken indflydelse tilsætning af det til Fællesskabet importerede kvægfoder har på prisen på blandingsfoder til svin og fjerkræ i medlemsstaterne?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes udviklingen i prisen på blandingsfoder til både malkekøer og til svin og fjerkræ har været de seneste fem år i hver af Fællesskabets medlemsstater, og i hvilket omfang prisforskellen tilskrives forholdet mellem bestanddele produceret i Europa og importerede bestanddele i det anvendte blandingsfoder?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 921/84

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1984)

(85/C 21/08)

Om: Fiskeriinspektørernes kontrol

Som led i kontrollen med fiskeriaftalerne iværksætter Kommissionen undersøgelser heraf.

Kan Kommissionen oplyse, om der allerede nu er udarbejdet en rapport til vurdering af alle gennemførte kontrolforanstaltninger, og kan den i bekræftende fald meddele resultaterne heraf?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 926/84

af Charles-Emile Loo (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1984)

(85/C 21/09)

Om: Politik for salg til tredjelande af skibe til sejlads på indre vandveje

I en beslutning vedtaget af Europa-Parlamentet under mødeperioden i maj 1984 ⁽¹⁾ om fællesforanstaltninger til sanering af sejladsen på indre vandveje foreslås det, at Fællesskabet iværksætter »en politik for salg til tredjelande af skibe til sejlads på indre vandveje«.

I betænkning 1-43/84 af Albers oplyses det, at Kommissionen i 1977 havde reageret negativt på et lignende forslag.

Kan den økonomiske og politiske udvikling ikke få Kommissionen til at indtage en mindre restriktiv holdning, og hvad har den i sinde at foretage sig?

⁽¹⁾ EFT nr. C 172 af 2. 7. 1984, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 941/84

af sir James Scott-Hopkins (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1984)

(85/C 21/10)

Om: Rekombinationsteknikker inden for landbruget

Kommissionen bedes oplyse, hvilke forpligtelser der er indgået inden for de sidste tre år til finansiering af forskning vedrørende rekombinationsteknikker inden for landbruget, og hvilken støtte der påtænkes ydet med henblik på at lette udviklingen af kommercielt attraktive produkter på dette område inden for de næste fem år? Deler Kommissionen ikke den opfattelse, at denne teknologi kan få stor betydning for det fremtidige europæiske landbrug?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 942/84**af Werner Münch (PPE — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/11)*

Om: Benyttelse af belgiske havnefaciliteter ved eksport af korn og blandingsfoder

For så vidt angår den første oplagring af korn- og blandingsfoderprodukter er henstilling 77/355/EØF ⁽¹⁾ blevet ændret under henvisning til, at de belgiske havne ubetinget må benyttes ved transporten af korn, idet der nu både er blevet bygget eller skal bygges nye anlæg til oplagring af korn og blandingsfoder og foretaget eller planlagt moderniseringer.

I betragtning af den betydning også de tyske havne har ved omladningen af korn- og blandingsfoderprodukter, bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvorfor er det ubetinget nødvendigt at benytte belgiske havnefaciliteter ved eksporten af korn og blandingsfoder?
2. Hvordan bedømmer Kommissionen de tyske havnes betydning for denne form for eksport?
3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen enten truffet eller planlagt med henblik på at undgå en konkurrencemæssig forfordeling af de tyske havne ved ændringen af henstilling 77/355/EØF?

⁽¹⁾ EFT nr. L 123 af 17. 5. 1977, s. 22.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 943/84**af Werner Münch (PPE — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/12)*

Om: Indførsel af foderstoffer med et stort indhold af skadelige stoffer

Inden for Det europæiske Fællesskab er der love og forordninger, der er bindende for alle Fællesskabets medlemslande på samme måde. I henhold til sådanne må f.eks. foderstoffer med et stort indhold af skadelige stoffer ikke indføres via tyske havne.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål, for så vidt angår kontrollen med overholdelsen af disse retsregler:

1. Passer det, at sojaaffald indeholdende et stort antal skaller ikke må indføres via tyske havne?
2. Er der mulighed for, at dette foderstof kan indføres via andre havne i Fællesskabet for derefter at videretransporteres ad interne vandveje til Forbundsrepublikken Tyskland?
3. Hvilke midler har Kommissionen til rådighed til kontrol af overholdelsen af disse fællesskabsbestemmelser?
4. Har Kommissionen kendskab til, hvordan medlemslandene sikrer overholdelse af disse fællesskabsbestemmelser?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 944/84**af Werner Münch (PPE — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/13)*

Om: Indførelse af mindre forurenende biler

Forbundsrepublikken Tysklands regering har vedtaget en trinvis plan om indførelse af mindre forurenende biler, hvori det bl.a. fastsættes, at der fra 1989 obligatorisk indføres strengere grænseværdier for udstødningsgas for alle nye biler.

Denne afgørelse var på den ene side påkrævet af hensyn til beskyttelse af menneske og miljø, men er også i høj grad udtryk for hensyntagen til andre opfattelser og interesser i Det europæiske Fællesskabs medlemslande. Forbundsrepublikken anså nemlig ikke en gennemførelse af skærpede normer for mulig allerede fra 1985, navnlig ikke på grund af modstanden i Fællesskabets medlemslande.

Da dette problem ikke er et nationalt, men et europæisk problem, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvordan er de andre ni fællesskabslandes holdning i øjeblikket til dette spørgsmål?
2. Hvilke skridt har Kommissionen til hensigt at tage for at skabe alle nødvendige forudsætninger for, at der senest i 1989 træder ensartede EF-bestemmelser i kraft?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 947/84**af Michel Debatisse (PPE — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/14)*

Om: Situationen vedrørende »vins doux naturels« (naturligt søde vine) med kontrolleret oprindelsesbetegnelse i Frankrig

Vil Kommissionen oplyse, hvorfor de naturligt søde franske vine er blevet klassificeret som hedvine, til trods for at de altid har været betragtet som »vine med kontrolleret oprindelsesbetegnelse«?

Ved Kommissionen, at denne beklagelige afgørelse, som der vedblivende og kraftigt er blevet protesteret imod, er truffet af instanser, hvor »la confédération nationale de la production française« (den franske producentsammenslutning) ikke var til stede eller repræsenteret, og uden nogen forudgående høring?

Hedvine er som bekendt industrifremstillede produkter, også selv om de smykker sig med oprindelsesbetegnelse.

Naturligt søde vine er derimod et rent landbrugsprodukt, der helt og holdent fremstilles af vinavleren selv efter særlige metoder, og disse vine skylder de meget strenge produktionsbestemmelser deres særlige status.

Ved fremstillingen tilsættes en lille mængde vinsprit, men det er kun at betragte som tilsætning i lighed med tilsætning af sukker eller koncentreret druemost eller, for så vidt angår champagne og mousserende vine, tilsætning af sukker plus alkohol.

Som eksempel inden for rammerne af Det europæiske Fællesskab kan nævnes, at tilsætningen til naturligt søde vine er mindre end tilsætningen til tyske og luxembourgske vine, som Kommissionen imidlertid betragter som vine.

Der skal især gøres opmærksom på nødvendigheden af at bevare en produktion, som er altafgørende for økonomien i en fransk provins med dens 14 000 vinavlerfamilier, hvortil kommer de mange lønarbejderfamilier, der lever af vinfremstillingen.

Til støtte herfor kan det fremhæves, at Domstolen i Luxembourg i præmis nr. 16 i sin dom af 27. februar 1980 ligeledes har anført opretholdelse af visse produktionsformer som argument.

I Kommissionens forslag af 13. juli 1979, som Parlamentet i Strasbourg vedtog den 20. maj 1980, anerkendes anmodningens særlige karakter og tekniske grundlag.

Da de seneste afgørelser, som Rådet traf i Luxembourg den 1. og 2. oktober, ikke synes positive, anser jeg det for min pligt at advare Kommissionen, idet en negativ afgørelse vil få yderst alvorlige konsekvenser, som producentsammenslutningen fralægger sig ethvert ansvar for.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 948/84**af Ioannis Boutos (PPE — GR)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/15)*

Om: Imødegåelse af eventuelle problemer som følge af den nye udvidelse af Fællesskabet

Den nye udvidelse af Fællesskabet vil skabe alvorlige problemer særlig i den følsomme sektor for landbrugs- og fiskeriprodukter.

Hvilke beskyttelsesforanstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe til imødegåelse af disse problemer, og hvad går de ud på?

Har Kommissionen fået forelagt den græske regerings udtalelser vedrørende dette spørgsmål, og har den i særlig grad taget hensyn til »Fælleserklæringen om særlige overgangsforanstaltninger, som kan vise sig nødvendige for forbindelserne mellem Grækenland og Spanien og Portugal efter disse sidstnævntes tiltrædelse«, som står i akten vedrørende Den hellske Republiks tiltrædelse af Det europæiske Fællesskab?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 952/84**af Dieter Rogalla (S — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1984)**(85/C 21/16)*

Om: Undersøgelser i Euro-barometret

I sit svar på min forespørgsel nr. 2036/83 ⁽¹⁾ har Kommissionen meddelt mig, at den vil overveje at medtage spørgsmålet om europæernes mening om grænsekontrol ved de indre grænser i en toldunion og

lignende spørgsmål i Euro-barometret. Man gjorde sig ikke ved den lejlighed nogle budgetmæssige overvejelser.

I sit svar på min forespørgsel nr. 519/84 ^(?) om samme emne gør Kommissionen gældende, at antallet af emner, der behandles i Euro-barometer, afhænger af de disponible bevillinger.

Jeg vil derfor gerne spørge Kommissionen om følgende:

1. Hvor store bevillinger har der i de sidste ti år været afsat til Euro-barometer, og hvorledes har udviklingen i disse beløb været i detaljer?
2. Hvor meget personale er der behov for i forbindelse med Euro-barometer, og hvor meget har man i givet fald budgetteret med for hver enkelt person?
3. Hvor mange eksemplarer af Euro-barometer distribueres der, hvor mange gange om året og til hvem?
4. Hvordan er forholdet mellem udgifterne og de enkelte emner, dvs. hvor stor en del af bevillingerne afsættes til de enkelte områder, er der forskellig prioritering, eller vurderes alle områder ens?
5. Hvor store ekstra bevillinger mener Kommissionen der er behov for til undersøgelsen af offentlighedens mening om grænsekontrollen? Har den afsat de nødvendige beløb hertil på budgettet for 1985, og har den drøftet med begge budgetmyndighedens parter, om der er sandsynlighed for, at disse ekstra bevillinger til det nye område vil blive godkendt?
6. Er Kommissionen i givet fald villig til at trække et eller andet emne, der ikke længere er så aktuelt ud af Euro-barometer til fordel for den ovenfor omtalte undersøgelse af offentlighedens mening om grænsekontrollen, således at der ikke bliver tale om noget budgetmæssigt »tab«?

(¹) EFT nr. C 177 af 5. 7. 1984, s. 6.

(²) EFT nr. C 275 af 15. 10. 1984, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 953/84

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1984)

(85/C 21/17)

Om: Børnepenget til italienere i Forbundsrepublikken Tyskland

1. Har Kommissionen kendskab til de tyske arbejdsanvisningskontorers og de tyske sociale domsto-

les reaktioner vedrørende italienske børns ret til at få udbetalt børnepenge i Forbundsrepublikken Tyskland?

2. Er Kommissionen bekendt med den afgørelse, som arbejdsformidlingen i Hagen har truffet den 28. — formodentlig juni 1984 (ulæseligt stempel i sag nr. 906525/347 om børnepenge, sagsnr.: 110019032/WI 579/1984)?

3. Er Kommissionen i benægtende fald villig til at fremskaffe denne afgørelse og meddele mig, om den er enig i, at den anførte argumentation, nemlig at en læreplads i Italien ikke opfylder kravet om faglig uddannelse i henhold til loven om børnepenge i Forbundsrepublikken Tyskland, mildest talt er skandaløst?

4. Hvorledes afgør Kommissionen, om der er ækvivalens mellem faglige uddannelser i medlemsstaterne, og hvorledes tilskynder en medlemsstat til at foretage sådanne sammenligninger?

5. Vil Kommissionen opfordre medlemsstaterne til at opfatte læreforhold for 16 til 17-årige i Italien og Forbundsrepublikken Tyskland som ligeværdige?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 956/84

af Hemmo Muntingh (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1984)

(85/C 21/18)

Om: Kontrol med eventuelt miljøskadelige stoffer

1. Har Kommissionen kendskab til beretninger om, at et af de største amerikanske testlaboratorier, Industrial Bio-Test Laboratory (IBL) har forfalsket testresultater i stort omfang?

2. Er det sandt, at tests af 100 eventuelt miljøskadelige stoffer har vist sig at være værdiløse, og at der er rejst stor tvivl om deres sikkerhed for mennesket og miljøet?

3. Ved Kommissionen, hvor mange eventuelt miljøskadelige stoffer der er tilladt i EF og produceret på grundlag af oplysninger, som (bl.a.) er baseret på IBL-tests? I hvor store (globale) mængder anvendes de for øjeblikket i EF?

4. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at begrænse risikoen for mennesket og miljøet på grund af sådanne utilstrækkelige kontrollerede og eventuelt skadelige stoffer?

5. Er det sandt, at der i EF stadigvæk anvendes en række stoffer, som er undersøgt i IBL-laboratorier, og som allerede er forbudt eller, hvorimod der er bebudet foranstaltninger i andre lande (Canada, Sverige og EPA-retningslinjer)?

6. Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe med henblik på inden for politikken vedrørende nye og eksisterende miljøskadelige stoffer at forebygge, at fremtidige analyseresultater baseres på ubrugelig og/eller forfalsket forskning?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 959/84

af James Fitzsimons (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1984)

(85/C 21/19)

Om: Byggesektoren

1. Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om aktivitetsniveauet inden for byggeriet i de enkelte medlemsstater i perioden 1983 til juni 1984?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes mulighederne er for byggeriet i hver af medlemsstaterne i en overskuelig fremtid?

3. Vil Kommissionen også give oplysninger om den nuværende arbejdsløshedssituation i de enkelte med-

lemsstater inden for dette erhverv og i sammenligning med den tilsvarende periode i 1983?

4. Vil Kommissionen, i de tilfælde hvor beskæftigelsen inden for byggeriet er blevet alvorligt berørt af regeringens økonomiske politik, som f.eks. i Irland, angive, hvilken strategi den mener, medlemsstaterne bør følge med henblik på at stimulere denne vigtige økonomiske sektor?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 961/84

af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1984)

(85/C 21/20)

Om: Forarbejdning af tømmer

I en rapport for nylig fra AIB (Allied Irish Banks) om privat investering og skovbrug i Irland argumenteres der for indførelse af et integreret program for savværksindustrien med henblik på at sikre, at produktionsenhederne har det nødvendige udstyr, kvalificeret arbejdskraft og ledelse samt kapacitet til at producere og sælge et konkurrencedygtigt produkt af høj kvalitet.

Vil Kommissionen redegøre for, hvorledes der kan ydes fællesskabsbistand til et sådant integreret program?

KOMMISSIONEN

ECU (*)

22. januar 1985

(85/C 21/21)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	44,4966	US-dollars	0,701176
Belgiske og luxembourgske francs fin.	44,6859	Schweizerfrancs	1,87123
Tyske mark	2,22322	Spanske pesetas	123,021
Nederlandske gylde	2,51231	Svenske kroner	6,34950
Pund sterling	0,623600	Norske kroner	6,42803
Danske kroner	7,93731	Canadiske dollars	0,927585
Franske francs	6,80631	Portugisiske escudos	120,883
Italienske lire	1366,59	Østrigske schilling	15,5801
Irske pund	0,714756	Finske mark	4,65300
Græske drakmer	90,6410	Yen	178,134
		Australske dollars	0,861713
		Newzealandske dollars	1,49028

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1). Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34). Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27). Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23). Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1). Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF) under Den europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 15. til 19. januar 1985)

(85/C 21/22)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
2198	S 12 af 18. 1. 1985	Peru	PE-Arequipa: Overrislingsudstyr	14. 3. 1985

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115

(85/C 21/23)

Kommissionen har ved beslutning af 18. januar 1985 bemyndiget Irland til fra fællesskabsbehandling at undtage visse tekstilvare som har oprindelse i visse tredjelande (kategori 4: Hongkong og Taiwan; kategori 5: Hongkong; kategori 6: Hongkong og Tyrkiet; kategori 7: Hongkong; kategori 8: Hongkong og Indien; kategori 21: Hongkong, kategori 29: Hongkong; kategori 71: Hongkong) som har oprindelse i de her nævnte lande og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 2. januar til den 30. april 1985.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik

KOM(84) 689 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen under anvendelse af artikel 149, andet afsnit, i EØF-traktaten den 20. december 1984)

(85/C 21/24)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 om ændring af værdien af den regningsenhed, som anvendes af Den europæiske fond for monetært Samarbejde ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 ⁽²⁾, og Rådets forordning (EØF) nr. 3181/78 af 18. december 1978 om det europæiske monetære system ⁽³⁾ blev ECU'en indført; regningsenheden defineres som summen af visse beløb i medlemstaternes valutaer:

ved Rådets forordning (EØF) nr. 652/79 af 29. marts 1979 om det europæiske valutasystems konsekvenser for den fælles landbrugspolitik ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../... ⁽⁵⁾, blev ECU'en indført endeligt i den fælles landbrugspolitik;

der bør derfor fastlægges en sammenhængende ordning omfattende de bestemmelser, der gælder på det agromonetære område; de hidtil gældende bestemmelser svarer ikke mere til de faktiske forhold og de praktiske behov; derfor bør

— Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73 ⁽⁷⁾,

— Rådets forordning (EØF) nr. 653/68 af 30. maj 1968 om betingelserne for ændring af værdien af den for den fælles landbrugspolitik anvendte regningsenhed ⁽⁸⁾, og

— Rådets forordning (EØF) nr. 1134/68 af 30. juli 1968 om fastsættelse af reglerne for anvendelse af forordning (EØF) nr. 653/68 om betingelserne for ændring af værdien af den for den fælles landbrugspolitik anvendte regningsenhed ⁽⁹⁾,

ophæves og erstattes af bestemmelser, hvorved der tages hensyn til såvel indførelsen af ECU som erfaringerne;

der må fastsættes bestemmelser om, hvilke kurser der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ved omregning mellem ECU og nationale valutaer; med hensyn til forholdene på verdensmarkedet er det principielt muligt at anvende markedskursen eller centralkursen for ECU; hvad priserne i Fællesskabet angår, bør der principielt gås ud fra centralkurserne i Det europæiske monetære System eller særlige landbrugsom-

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 2.⁽⁴⁾ EFT nr. L 84 af 4. 4. 1979, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L ... (forslag til forordning, som er under drøftelse i Rådet (KOM(84) 565).⁽⁶⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁷⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 123 af 31. 5. 1968, s. 4.⁽⁹⁾ EFT nr. L 188 af 1. 8. 1968, s. 1.

regningskurser, for at der kan opretholdes et vist prisniveau i national valuta; det er i den forbindelse imidlertid nødvendigt at indføre en ordning, der er i overensstemmelse med beregningsmetoden for de monetære udligningsbeløb, og at tage hensyn til den justeringsfaktor, der eventuelt påvirker centralkurserne;

det bør bestemmes generelt, hvorledes de særlige landbrugsomregningskurser skal fastsættes, samt hvilke virkninger der følger heraf, idet der tages hensyn til disse kursers incidens med hensyn til prisniveauet i national valuta og andre beløb fastsat i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, samt med hensyn til størrelsen af de monetære udligningsbeløb;

en ændring i Det europæiske monetære System af centralkurserne for medlemsstaternes valutaer samt af den justeringsfaktor, der eventuelt påvirker valutaerne ved beregningen af de monetære udligningsbeløb, vil få indvirkning på forholdet mellem de nationale valutaer og ECU; derfor indtræder der navnlig en ændring i forholdet mellem ECU og de kurser, der anvendes ved beregning af priserne på verdensmarkedet; det er derfor nødvendigt at åbne mulighed for en hurtig ændring af den ordning, der anvendes over for tredjelande ved handel med landbrugsprodukter;

der bør desuden indføres særlige bestemmelser, som giver hjemmel til at afhjælpe ekstraordinære situationer, der kan opstå såvel i Fællesskabet som på verdensmarkedet, og som kræver øjeblikkeligt indgreb for at sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Omregningskurser

Artikel 1

1. I retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik anvendes som regningsenhed ECU, der er defineret ved forordning (EØF) nr. 3180/78.

2. I denne forordning forstås ved »retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik«

a) retsakter, der direkte eller indirekte har hjemmel i traktatens artikel 43, med undtagelse af den fælles toldtarif og andre toldforskrifter, som gælder for såvel landbrugsprodukter som industrivarer,

b) retsakter vedrørende varer, som er fremkommet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og er omfattet af særlige handelsordninger.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage, at beløb, der er anført i den fælles toldtarif og vedrører landbrugsprodukter eller de i stk. 2, litra b), omhandlede varer, omregnes til national valuta efter landbrugsomregningskurserne.

Artikel 2

1. Omregning af beløb udtrykt i

a) en medlemsstats nationale valuta til ECU,

b) ECU til en medlemsstats nationale valuta,

c) en medlemsstats nationale valuta til en anden medlemsstats nationale valuta,

foretages, for så vidt angår retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, ved hjælp af landbrugsomregningskurserne.

2. Landbrugsomregningskursen for en valuta er i princippet lig med den centralkurs, der er fastsat for denne valuta i forhold til ECU, i givet fald under indvirkning af den justeringsfaktor, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. ... Dog kan der fastsættes en landbrugsomregningskurs forskellig fra centralkursen.

3. Landbrugsomregningskurserne fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. Der kan efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2, gøres undtagelse fra landbrugsomregningskursen for at gøre det muligt at anvende omregningskurser, der i højere grad svarer til de faktiske økonomiske forhold, hvis det viser sig nødvendigt, med henblik på at kunne sammenligne visse priser, navnlig i forbindelse med licitationer.

Artikel 3

1. Som undtagelse fra artikel 2 foretages omregning

a) til ECU

— af beløb, der vedrører priserne på verdensmarkedet, og som er udtrykt i en medlemsstats nationale valuta,

— af beløb udtrykt i et tredjelandets nationale valuta,

b) til et tredjelandets nationale valuta af beløb udtrykt i ECU,

når det drejer sig om retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik

- på grundlag af centralkursen for så vidt angår de medlemsstaters valutaer, der på det givne tidspunkt holder sig inden for en a vista-margen på højst 2,2 % i forhold til hinanden;
- for de øvrige valutaer på grundlag af gennemsnittet af de kurser, der fremkommer som forholdet mellem de gennemsnitlige a vista-kurser for den pågældende valuta og hver af de i første led nævnte medlemsstaters valuta, beregnet over en nærmere fastlagt periode, og centralkursen for hver af disse valutaer.

Så længe der anvendes en justeringsfaktor til beregning af de monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. ..., beregnes de i første afsnit nævnte omregningskurser dog ved anvendelse af centralkurserne multipliceret med justeringsfaktoren i stedet for centralkurserne.

2. I tilfælde af større valutaudsving kan der efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2, gøres undtagelse fra stk. 1, for at opnå større overensstemmelse med de faktiske økonomiske forhold.

AFSNIT II

Tilpasning af beløb

Artikel 4

Ændres en landbrugsomregningskurs, berører ændringer de beløb, før hvilke den udløsende begivenhed indtræder, efter at den nye landbrugsomregningskurs er trådt i kraft. I så fald tilpasses de i artikel 6 og 7 omhandlede beløb i forhold til den landbrugsomregningskurs, der gælder på det tidspunkt, hvor den for den pågældende forretning udløsende begivenhed indtræder.

Artikel 5

1. Ved »udløsende begivenhed« forstås

- a) for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen: afslutningen af toldformaliteterne ved henholdsvis indførsel eller udførsel;
- b) for så vidt angår beløb, der er anført i kontrakter, kontraktens indgåelse;
- c) i alle øvrige tilfælde: den begivenhed, hvorved det økonomiske mål med den pågældende forretning nås.

2. Der kan imidlertid lægges en anden begivenhed til grund end de i stk. 1 nævnte, såfremt det tidspunkt, hvor det økonomiske mål nås,

- a) ikke kan fastslås,
- b) ikke kan lægges til grund som følge af særlige forhold i forbindelse med den pågældende sektor eller det pågældende beløb.

3. »De udløsende begivenheder« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 12 med forbehold af de særbestemmelser, der allerede er vedtaget efter denne fremgangsmåde.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 justeres beløb, som opfylder følgende betingelser:

- a) de er udtrykt i national valuta i de dokumenter, beviser eller certifikater, der er udstedt som led i anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik,
- b) de er
 - fastsat i ECU i de pågældende retsakter, eller
 - fastsat i forbindelse med en licitation, der er åbnet i henhold til nævnte retsakter, og som indebærer fastsættelse af et maksimums- eller minimumsbeløb i ECU,
- c) beløbene er forudfastsat, eller, hvis indgåelsen af en kontrakt ikke anses som den udløsende begivenhed, anført i en kontrakt, som er indgået med et interventionsorgan.

2. De i denne artikel omhandlede justeringer foretages af medlemsstaterne. De vedrører forretninger eller dele af forretninger, for hvilke den udløsende begivenhed endnu ikke er indtrådt.

3. Er justeringen til ulempe for den, der har opnået forudfastsættelse, kan den pågældende efter skriftlig anmodning få annulleret forudfastsættelsen og det til bekræftelse heraf udstedte certifikat eller bevis.

Anmodningen skal være vedkommende organ i hænde senest 30 dage efter det tidspunkt, hvor justeringerne træder i kraft.

Det kan inden den dato, hvor ændringen af omregningskursen træder i kraft, besluttet, at ulempen skal

udlignes ved en passende foranstaltning. I så fald kan den i første afsnit omhandlede annullering ikke finde sted.

4. Ved ulempe forstås en ændring, der indtræder i national valuta for alle de i forbindelse med den pågældende forretning relevante beløb, og som medfører, at der som følge af anvendelsen af den nye kurs

— netto opkræves et højere beløb, eller

— netto ydes et lavere beløb end det, der ville være blevet ydet, hvis den nævnte kurs ikke var trådt i kraft.

Artikel 7

1. I overensstemmelse med artikel 4 justeres beløb, som opfylder følgende betingelser:

- a) de skal være fastsat i ECU i en fællesskabsretsakt,
- b) de skal være udtrykt i national valuta i kontrakter indgået mellem privatpersoner, og beløbene i de pågældende kontrakter skal overholdes ifølge fællesskabsbestemmelserne.

2. Justeringen berører de i stk. 1 omhandlede kontrakter i det omfang, det er nødvendigt for overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne.

Artikel 8

1. Ændres den justeringsfaktor, der anvendes til at beregne de monetære udligningsbeløb, eller medfører foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med Det europæiske monetære System eller er truffet af et tredjeland, en pludselig og mærkbar ændring af kurserne for omregning mellem ECU og de pågældende valutaer,

- a) foretager Kommissionen i fornødent omfang en ny beregning og en ny fastsættelse af følgende beløb:
 - importafgifter, undtagen told,
 - eksportafgifter;
 - eksportrestitutioner,
 - slusepriser,
 - støtte, der fastsættes efter forholdene på verdensmarkedet,
 - importtilskud,
 efter de i de enkelte tilfælde gældende metoder under anvendelse af den nye omregningskurs,

- b) kan de under litra a) nævnte beløb i øvrigt ændres efter den normale fremgangsmåde inden tidspunktet for den regelmæssige fastsættelse, hvis udviklingen i markedssituationen gør det påkrævet.

2. Anvendes bestemmelserne i stk. 1, litra a), for de dér omhandlede beløb, som

— er blevet forudfastsat og

— for en forretning eller en del af en forretning, der først afsluttes efter omregningskursens ændring, endnu ikke er blevet gennemført,

foretager Kommissionen i fornødent omfang en ny beregning og en ny fastsættelse i overensstemmelse med nævnte bestemmelser.

I så fald finder artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse.

Artikel 9

1. Ved revaluering af en eller flere landbrugsomregningskurser kan beløb, der er udtrykt i ECU, og som ikke er bundet til prisfastsættelsen, forhøjes efter fremgangsmåden i artikel 12.

2. Før så vidt angår de beløb, som medlemsstaterne fastsætter inden for maksimums- og minimumsgrænser, anvendes forhøjelsen på maksimums- og minimumsbeløbene.

Med hensyn til maksimalgrænsen må forhøjelsen ikke være større end det beløb, der er nødvendigt til at undgå en eventuel nedsættelse i national valuta af de beløb, der faktisk anvendes i den medlemsstat, hvor revalueringens virkning på disse beløb er størst.

Med hensyn til minimumsgrænsen anvendes bestemmelserne i stk. 3.

3. For så vidt angår de øvrige beløb, der omhandles i stk. 1, kan forhøjelsen ikke være større end det beløb, der er nødvendigt til at undgå en nedsættelse i national valuta af de pågældende beløb i den medlemsstat, for hvis valuta revalueringen er størst.

AFSNIT 3

Almindelige bestemmelser

Artikel 10

1. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, kan Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 træffe passende foranstaltninger, eventuelt som undtagelse fra retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik.

Kan Europa-Parlamentet på grund af foranstaltningernes hastende karakter ikke høres, kan Rådet træffe foranstaltningerne med kvalificeret flertal på

forslag af Kommissionen. De således trufne foranstaltninger er midlertidige, og de bliver først endelige, når de er vedtaget efter proceduren i første afsnit.

2. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af de i artikel 1 omhandlede retsakter eller bestemmelser i fare, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen eller Kommissionen inden for de beføjelser, der er tillagt denne i henhold til disse retsakter eller bestemmelser, for hver enkelt fravige denne forordning, navnlig i følgende tilfælde:

- a) når et land anvender unormale former for valutateknik som f.eks. multiple valutakurser, eller det anvender en clearing-aftale,
- b) når det drejer sig om lande, hvis valuta ikke noteres på de officielle valutamarkeder.

Artikel 11

1. Det monetære Udvalg høres med hensyn til fastsættelse af de omregningskurser, der finder anvendelse i landbrugssektoren, og med hensyn til de foranstaltninger, der træffes efter artikel 10.

2. I hastende tilfælde forelægges spørgsmålet for Det monetære Udvalg, også selv om høringen ikke kan finde sted, inden afgørelsen træffes. I så fald bliver de i afgørelsen fastsatte foranstaltninger kun anvendt foreløbigt og bliver først endelige efter Det monetære Udvalgs afgørelse. Er udtalelsen negativ, træffer den kompetente institution de endelige foranstaltninger; de foreløbige foranstaltninger finder anvendelse indtil den nye afgørelse træder i kraft.

Artikel 12

1. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i

- a) artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. ...,
- b) den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger,
- c) artikel 18 i Rådets direktiv nr. 72/159/EØF ⁽²⁾ senest ændret ved direktiv 82/436/EØF ⁽³⁾, eller
- d) den tilsvarende artikel i øvrige fællesskabsbestemmelser om indførelse af en tilsvarende fremgangsmåde.

2. Gennemførelsesbestemmelserne kan eventuelt indeholde undtagelser fra fastsættelsesreglerne i de pågældende bestemmelser i det omfang og så længe, det er strengt nødvendigt af hensyn til nærværende forordning.

Artikel 13

Forordning nr. 129, (EØF) nr. 653/68, (EØF) nr. 1134/68 og (EØF) nr. 652/79 ophæves.

Artikel 14

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Den anvendes fra den 1. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 193 af 3. 7. 1982, s. 37.

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren*KOM(84) 689 endelig udg.**(Forelagt Rådet af Kommissionen under anvendelse af artikel 149, andet afsnit, i EØF-traktaten den 20. december 1984)*

(85/C 21/25)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles landbrugspolitik har i en årrække været kendetegnet ved, at der ved omregningen til national valuta af beløb, der på fællesskabsplan er udtrykt i RE eller ECU, er blevet anvendt specifikke omregningskurser, om afviger betydeligt fra kurserne på valutamarkedene; i en periode med generelt indbyrdes flydende valutakurser har fastsættelsen af disse landbrugsomregningskurser været den eneste mulighed for at opretholde den fælles landbrugspolitik og dens prissystem;

hvis markedskursen i en medlemsstat afviger fra landbrugsomregningskursen ud over en vis grænse, kan der opstå alvorlige vanskeligheder for den fælles landbrugspolitik; den samhandel, som markedskursen anvendes på, kan afvikles til en pris, der målt i national valuta er forskellig fra den interventionspris, der er udregnet ved anvendelse af landbrugsomregningskurserne; endvidere varierer værdien af de beløb, der skal ydes eller opkræves i samhandelen med tredjelande, efter medlemsstaterne;

herigennem kan der opstå fare for, at de fælles markedsordninger i almindelighed og interventionsordningerne i særdeleshed ikke virker efter hensigten; der er desuden risiko for unaturlige prisændringer og kunstigt skabte bevægelser i handelsmønstrene;

for at undgå disse vanskeligheder bør der i samhandelen anvendes monetære udligningsbeløb, der principielt svarer til forskellen mellem markedskursen og landbrugsomregningskursen; disse beløb blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84 ⁽²⁾; denne forordning er blevet ændret adskillige gange; af hensyn til overskueligheden og af forvaltningsmæssige grunde bør der følgelig foretages en kodifikation af forordningen og offentliggøre den i sin helhed;

siden den 9. april 1979 har ECU'en været anvendt i den fælles landbrugspolitik; for valutaerne i de medlemsstater, som deltager i valutakursordningen under Det europæiske monetære System, er der fastsat centralkurser over for ECU'en;

i tilfælde af, at medlemsstaterne opretholder bilaterale a vista-margener på højst 2,25 % for deres valutaer, kan centralkurserne i forhold til ECU anvendes som markedskurser; for at sikre en vis stabilitet i de monetære udligningsbeløb bør disse for de pågældende medlemsstaters vedkommende beregnes på grundlag af centralkurserne i stedet for på grundlag af de noterede markedskurser;

for de øvrige medlemsstaters vedkommende bør forholdet mellem disses valutaer og valutaerne i ovennævnte medlemsstater anvendes som grundlag for beregningen af de monetære udligningsbeløb;

erfaringen har vist, at landbrugssektorens tilbagevendende til de faktiske økonomiske forhold ved tilpasning af de repræsentative kurser til centralkurserne er vanskelig, navnlig for de medlemsstater, der anvender positive monetære udligningsbeløb, idet afvikling af disse medfører et prisfald i national valuta;

Følgelig er der tendens til, at de prisforskelle, der følger af de repræsentative kurser, bliver permanente;

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

for at genoprette markedets enhed, bør disse forskelle reduceres fremover; det er derfor nødvendigt at fastsætte regler for afvikling af de monetære udligningsbeløb;

disse regler skal både vedrøre bestemmelserne for beregningen af de monetære udligningsbeløb og de repræsentative kurser; hvad angår de monetære udligningsbeløb kan indførelsen af nye positive monetære udligningsbeløb undgås ved at ændre systemet for beregning af disse beløb; grundlaget skal være den stærkeste EF-valuta, som overholder grænsen for kursudsving på 2,25 % i forbindelse med Det europæiske monetære System; denne ændring af beregningsmåden kan ske ved at multiplicere centralkurserne for de valutaer, som overholder grænsen på 2,25 %, med en koefficient, der som led i en valutatilpasning angiver størrelsen af opskrivningen af den centralkurs, som opskrives mest i forhold til ECU'en; resultatet heraf bliver en tilsvarende forhøjelse af de negative monetære udligningsbeløb;

selve princippet i denne beregningsmetode bevirker, at der indføres flere negative monetære udligningsbeløb; metoden bør derfor kun indføres foreløbigt for en begrænset periode, ved hvis afslutning den bør vurderes, blandt andet på grundlag af erfaringerne; har Rådet ikke inden begyndelsen af mejeriåret 1987/88 truffet beslutninger, som tager sigte på enten at forlænge det gældende system eller at indføre et andet, vil den ordning, der har været gældende siden indførelsen af ECU i den fælles landbrugspolitik, blive sat i kraft igen med virkning fra begyndelsen af produktionsåret 1987/88 for hvert af de pågældende produkter;

det er hensigtsmæssigt også at lade ændringen af beregningssystemet gælde de eksisterende positive monetære udligningsbeløb ved at formindske de størrelser af disse med 3 points; med henblik herpå er det nødvendigt at multiplicere centralkurserne for de valutaer, som overholder grænsen for kursudsving på 2,25 % med koefficienten 1,033651 i det følgende benævnte »justeringsfaktoren«;

der bør alene anvendes monetære udligningsbeløb i de tilfælde, hvor der i modsat fald ville være risiko for forurening i interventionsordningen og samhandelen;

de monetære udligningsbeløb bør desuden begrænses til det strengt nødvendige for at udligne den indvirkning, som forskellen mellem landbrugsomregningskursen og markedskursen har på priserne for de basisprodukter, for hvilke der er fastsat interventionsforanstaltninger;

af foranstaltningsmæssige grunde bør det bestemmes, at de enkelte medlemsstater skal anvende monetære udligningsbeløb, som svarer til forskellen mellem den faktiske værdi af deres valuta og den værdi, der tillægges denne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik; af samme årsag bør de monetære udligningsbeløb, der i samhandelen med tredjelande ydes ved indførsel, fratrækkes importafgifterne, ligesom de monetære udligningsbeløb, der opkræves ved udførsel, bør fratrækkes restitutionerne; under visse omstændigheder kan dette system dog medføre problemer på grund af administrationsstrukturen i den pågældende medlemsstat; der bør derfor åbnes mulighed for at anvende andre administrative og bogholderimæssige metoder;

på grund af de særlige forhold i oksekødsektoren og i vinsektoren kan der tillades undtagelser fra de normalt anvendte beregningsregler, hvis dette medfører en reduktion af de monetære udligningsbeløb;

i visse tilfælde kan det forekomme, at de monetære udligningsbeløb ikke svarer til hele den konstaterede monetære afvigelse, uden at dette medfører problemer i samhandelen; af hensyn til prisrelationerne bør det desuden være sådan, at de negative monetære udligningsbeløb om nødvendigt kan begrænses til importafgifterne ved indførsel fra tredjelande;

på grund af formålet med de monetære udligningsbeløb udgør de en del af de fælles landbrugsmarkedsordninger; de monetære udligningsbeløb, der opkræves i samhandelen med tredjelande, svarer til definitionen af landbrugsimportafgifter i artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter (⁽¹⁾), eller, når det drejer sig om varer, der er omfattet af særlige handelsordninger, til definition af told i artikel 2, litra b), i samme afgørelse; det bør sikres, at der tages hensyn til de øvrige monetære udligningsbeløb under ordningen vedrørende finansiering af den fælles landbrugspolitik.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Er der for en medlemsstats valuta forskel mellem landbrugsomregningskursen og centralkursen eller efter omstændighederne markedskursen, anvender den pågældende medlemsstat i samhandelen inden for Fællesskabet og med tredjelande monetære udligningsbeløb på de i denne forordning fastsatte betingelser.

(¹) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

2. For valutaerne i de medlemsstater, der inden for Det europæiske monetære System overholder en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes centralkursen.

Artikel 2

1. Medlemsstater, for hvilke centralkursen eller efter omstændighederne markedskursen angiver en valutakursværdi i ECU, som er højere end landbrugsomregningskursen, opkræver monetære udligningsbeløb ved indførsel og yder monetære udligningsbeløb ved udførsel.

Sådanne beløb benævnes »positive monetære udligningsbeløb«.

2. Medlemsstater, for hvilke centralkursen eller efter omstændighederne markedskursen angiver en valutakursværdi i ECU, som er lavere end landbrugsomregningskursen, opkræver monetære udligningsbeløb ved udførsel og yder monetære udligningsbeløb ved indførsel.

Sådanne beløb benævnes »negative monetære udligningsbeløb«.

Artikel 3

Artikel 1 anvendes kun, for så vidt som den i nævnte artikel omhandlede forskel mellem landbrugsomregningskursen og centralkursen eller efter omstændighederne markedskursen medfører forstyrrelser i handelen med landbrugsvarer.

Artikel 4

1. De monetære udligningsbeløb anvendes for produkter,

a) for hvilke der er fastsat interventionsforanstaltninger under de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, i det følgende benævnt »basisprodukter«,

b) hvis pris er afhængig af prisen for basisprodukter, og som er omfattet af en fælles markedsordning eller undergivet en særlig handelsordning, i det følgende benævnt »afledte produkter«.

2. Svinekød betragtes med henblik på bestemmelserne i denne forordning som et af korn afledt produkt. Dette gælder, så længe den i artikel 6 omhandlede ordning anvendes.

Artikel 5

1. For basisprodukter er de monetære udligningsbeløb lig med de beløb, der fremkommer ved at multiplicere prisen med en vis procentsats, i det følgende benævnt »monetær afvigelse«.

Den monetære afvigelse beregnes efter stk. 2 og 3.

For afledte produkter er de monetære udligningsbeløb lig med indvirkningen på prisen for det pågældende produkt af anvendelsen af de monetære udligningsbeløb på prisen for det eller de basisprodukter, som det er afhængigt af.

2. Den monetære afvigelse er lig med den faktiske monetære afvigelse med fradrag af den i stk. 3 fastsatte franchise.

Den faktiske monetære afvigelse er lig med:

a) for medlemsstater, hvis valutaer holder en indbyrdes a vista-margen på højst 2,25 %, forskellen i procent for den pågældende medlemsstats valuta mellem

— landbrugsomregningskursen

og

— centralkursen;

b) for andre medlemsstater end de i litra a) nævnte, den gennemsnitlige forskel i procent mellem

— den kurs, der følger af forholdet mellem landbrugsomregningskursen for den pågældende medlemsstats valuta og centralkursen for hver af valutaerne i de i litra a) nævnte medlemsstater,

og

— den kurs, der svarer til den gennemsnitlige a vista-kurs for den pågældende medlemsstats valuta over for valutaerne i de i litra a) nævnte medlemsstater i en nærmere fastlagt periode.

3. Den franchise, der anvendes ved beregningen af de monetære udligningsbeløb, andrager

— 1,50 point for medlemsstater, som anvender negative monetære udligningsbeløb,

— 1 point for medlemsstater, der anvender positive monetære udligningsbeløb.

Dog gælder følgende:

a) en procentsats på

— 0 anvendes, så længe det fremkomne resultat er efter fradrag af franchisen lig med eller mindre end 0,50 og større end 0,

— 1 anvendes, så længe det fremkomne resultat er efter fradrag af franchisen lig med eller mindre end 1,0 og større end 0,50;

- b) efter fremgangsmåden i artikel 12 kan franchisen for de monetære udligningsbeløb for vin fastsættes til et højere niveau, som dog ikke kan overstige 5 points.

4. Er markedsprisen for voksent kvæg i en froholdsvis lang periode mindre end interventionsprisen, kan de monetære udligningsbeløb for oksekød ændres tilsvarende efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 6

1. Uanset artikel 1 til 5 anvendes ordningen i nærværende artikel i den periode, som for hvert af de pågældende produkter udløber ved udgangen af produktionsåret 1986/87.

Produktionsårene for fjerkræsektoren betragtes som svarende til produktionsåret for kornsektoren, med udelukkelse af hård hvede.

For svinekød anvendes ordningen indtil den 31. oktober 1987.

2. Ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 1 til 5 multipliceres centralkurserne med en koefficient, som benævnes »justeringsfaktoren«

Markedskursen udregnes ved anvendelse af justeringsfaktoren multipliceret med centralkursen.

3. Justeringsfaktoren fastsættes til 1,033651.

Justeringsfaktoren ændres ved hver justering inden for Det europæiske monetære System i forhold til opskrivningen af centralkursen for den af de valutaer, for hvilke der opretholdes en øjeblikkelig, indbyrdes grænse for kursudsving på 2,25 %, som opskrives mest i forhold til ECU. Ændringen foretages efter fremgangsmåden i artikel 12.

4. Kommissionen forelægger inden den 31. december 1986 en rapport for Rådet om anvendelsen af denne artikel. Den fremsætter eventuelt forslag på grundlag af den økonomiske og monetære situation i Fællesskabet, udviklingen i landbrugsindkomsterne samt erfaringerne.

Har Rådet ikke inden begyndelsen af mælkeproduktionsåret 1987/88 efter gennemgang af den i første afsnit omhandlede rapport, truffet afgørelse enten om at videreføre den gældende ordning eller om at indføre en anden, genindføres den ordning, der gjaldt for produktionsåret 1984/85.

Artikel 7

Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, af de negative monetære udligningsbeløb for et eller flere produkter ikke må være højere end importafgifterne ved indførsel fra tredje-lande.

Artikel 8

1. Der fastsættes ikke noget monetært udligningsbeløb, når den i artikel 5, stk. 2, omhandlede faktiske monetære afvigelse ikke overstiger 2,5 % i nogen medlemsstat.

2. Der fastsættes ikke noget monetært udligningsbeløb for produkter, for hvilke dette beløb beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 er betydeligt i forhold til deres gennemsnitsværdi.

Artikel 9

1. De monetære udligningsbeløb fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

2. For så vidt angår de i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra b), omhandlede medlemsstater og med forbehold af artikel 5, stk. 3, andet afsnit.

— ændrer Kommissionen dog, hvis den i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra b), omhandlede procentsats afviger med mindst 1 procentpoint fra den, der blev anvendt ved den foregående fastsættelse, de monetære udligningsbeløb i forhold til ændringen i afvigelsen;

— hvis den i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra b), omhandlede procentsats afviger med mindre end 1 procentpoint fra den, der blev anvendt ved den foregående fastsættelse, ændres de monetære udligningsbeløb kun i undtagelsestilfælde og da efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 10

1. Når et produkt, der udføres fra en medlemsstat, indføres til en medlemsstat, der skal yde et monetære udligningsbeløb ved indførsel, kan udførselsstaten efter aftale med indførselsstaten betale det monetære udligningsbeløb, som skulle have været ydet af indførselsstaten.

I så fald yder indførselsstaten ikke noget monetært udligningsbeløb for produkter fra den pågældende medlemsstat.

Det monetære udligningsbeløb omregnes efter de pågældende valutaers gennemsnitlige a vista-kurs i en periode, der skal fastlægges nærmere eller i givet fald efter centralkursen.

2. Udførselsmedlemsstater, som gør brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, underretter Kommissionen herom.

Artikel 11

1. I samhandelen med tredjelande fratrækkes de monetære udligningsbeløb, der

- a) ydes ved indførsel, fra importafgifterne,
- b) opkræves ved udførsel fra eksportrestitutionerne.

2. De pågældende medlemsstater kan imidlertid beslutte ikke at anvende stk. 1, litra b).

Medlemsstater, der gør brug af den i første afsnit nævnte mulighed, fastsætter efter en fælles metode, der skal fastlægges nærmere, det samlede beløb af de monetære udligningsbeløb, som i henhold til stk. 1 ellers skulle have været fratrullet restitutionerne. Ved bogføringen på De europæiske Fællesskabers budget

- betragtes dette samlede beløb som fratrullet restitutionerne
- betragtes den del, der overstiger summen af restitutionerne, som et monetært udligningsbeløb opkrævet ved udførsel.

Gennemførelsesbestemmelserne til foregående afsnit fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (¹).

Artikel 12

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som kan indeholde undtagelser fra forordningerne vedrørende den fælles landbrugspolitik, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr.

(¹) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (²) eller efter omstændighederne i den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger.

Artikel 13

1. De monetære udligningsbeløb, som ydes ved handel med tredjelande, betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en del af de restitutioner, der ydes ved udførsel til tredjelande.

2. De monetære udligningsbeløb, der opkræves eller ydes i samhandelen mellem medlemsstaterne, betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en del af interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne.

3. Om fornødent fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 974/71 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Henvisninger til artikler i nævnte forordning læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

(²) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

*BILAG***SAMMENLIGNINGSTABEL****Forordning (EØF) nr. 974/71**

Artikel 1, stk. 1 og 1a
Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 2
Artikel 2
Artikel 2b
Artikel 4a, stk. 2
Artikel 4
Artikel 6, stk. 2
Artikel 3
Artikel 2a
Artikel 4a, stk. 1
Artikel 6, stk. 1
Artikel 7

Denne forordning

Artikel 1
Artikel 2
Artikel 3
Artikel 4
Artikel 5
Artikel 6
Artikel 7
Artikel 8
Artikel 9, stk. 1
Artikel 9, stk. 2
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13

HENVISNING

Indholdsfortegnelsen over »*De Europæiske Fællesskabers Tidende*« er blevet fremstillet siden 1. januar 1984 på grundlag af EUROVOC-Thesaurus. Denne omfatter en række normaliserede termer, et kontrolleret vokabular, som dækker de forskellige områder af Fællesskabets sprogbrug.

Læserne kan bestille disse thesauri som bilag til indholdsfortegnelser af EF-Tidende (enten indordnet alfabetisk eller efter emne) fra Kontoret for De Europæiske Fællesskabers officielle Publikationer, salgsafdelingen, L-2985 Luxembourg.

Abonnenter på EF-Tidende modtager ovenstående gratis efter bestilling.